

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Școalele noastre.

Articol trimis din afară.

Zilele în cari trăim formează fără îndoială una din fazele cele mai triste, cele mai îngrijitoare din viața noastră. Niciodată poate în trecut nu s'au ivit atâtea primejdii, atâtea prăpăstii, cari ne amenință cu desăvârșită prăpădenie. Cea mai înfricoșătoare primejdie este desigur aceea, care ne amenință școala, sufletul neamului, cel dintâi și cel mai puternic mijloc de acțiune.

Păzitorii sufletului național au simțit primejdia și a simțit-o neamul întreg; a simțit-o și s'a înfiorat, s'a înfiorat și s'a trezit din nepăsarea în care era învâluit. Dascălii dela sate, păzitorii hemijlociți ai sufletului nostru, adevărații apostoli ai luminii, își îndreaptă ochii plini de durere către cei de sus, așteptând actul de mântuire. Inceputul unei vieți adevărate și neprișnitate, așteptând sfaturile sincere și curate, lipsite de umbra egoismului și avariției, care mai ales în zilele noastre e peste tot, și ne pregătește pentru o viață mai urâtă pentru un popor, osândă peirii.

Dar acțiunea mântuitoare, acțiunea paternică și dătătoare de viață nouă, pe care o așteaptă neamul întreg cu nerăbdare, nu se reînnoiește încă. Căci astfel suntem noi românii urziți, să stăm ani dealungul de geaba, în nepăsare, iar în ultimele zile să dăm pe brânci; un moment de așteptare ne scoate din răbdări; ne împăcăm însă prea bine cu o nepăsare de luni și ani întregi. Inceputurile unei acțiuni de apărare există fără îndoială, de cari, deși neputincioase încă, noi ne bucurăm din inimă, căci ele vor desăvârși în sufletul tuturor datoria față de școală, ne vor îndemna să ne dăm, baremi în momentul din urmă, samă de greutatea și însemnătatea acestei datorii, totodată ne

dau prilejul a ne putea încredința pe deplin de adevărul: că existența unui popor nu este asigurată decât atât timp, cât toate elementele lui sunt strâns unite, iar unirea numai atunci va fi cu putință, când întreaga popor se va crește și se va întreține în simțăminte comune de iubire de țară și neam.

Inceputurile unei mișcări pentru școală și soarta ei se pot privi mai bine în sumedenia articolelor de ziar, bune și rele ca de obicei, și cari cuprind mai multe tânguiri de cât indemnuri. Cea ce ne face să ne bucurăm și de inceputurile acestea este faptul, că articolele vin dela diferite persoane cu diferite ocupații. Și aceasta este un bine, căci ne arată cum să impunem convingerea în toate păturile neamului nostru, anume: că nu este permis a neglija nimic din ce ne poate asigura existența neatârnată; și ar fi o orbire ne mai pomenită dacă nu am înțelege odată datoria ce o avem: de a face din școală pavăza vieții, a sufletului nostru.

Dacă ne coborâm în amintiri mai vechi, ne trebuie să constatăm cu încredință „orbirea aceasta ne mai pomenită”. Școala română nu s'a bucurat nici când de o îngrijire mai omenească; a fost întotdeauna neglijată, părăsită, lăsată pradă celor mai urâte miserii. Nime, în tot decursul traiului nostru nu s'a ostenit pentru ridicarea școlii române, nu s'a ostenit să lumineze poporul în ce privește binefacerile ce răsar din școală; nime n'a căutat să aprindă dragoste față de sufletul nostru, față de școală și învățător, căci din veacul al XVI-lea începând sufletul conducătorilor era mai mult cuprins de frică de a nu-și pierde „leagea” și „biserica”, iar poporul era crescut și întreținut numai în simțăminte de alipire față de biserică. Și dacă învățătorul italian a zis, că neamul românesc s'a luptat mai mult pentru limbă decât

pentru viață, noi îndrăznim a susține, că dela 1550 încoace neamul nostru și-a istovit puterile mai mult pentru apărarea „legii românești” chiar cu primejdia de ași pierde limba. Și de nu apărea pe tronul austriac „mama cea bună” Maria Teresia, dar mai ales înțeleptul ei fiu Iosif, un domn cu suflet bun, cu multă tragere de inimă pentru toți supușii săi, noi astăzi n'am putea înfrința lumii puțină cultură ce o avem, și în ce privește școala am putea dovedi numai inceputuri rudimentare, iar limba ni-ar fi mult mai săracă și mintea mai mărginită.

E timpul suprem deci, ca să dăm școlii o mai mare atențiune, să îngrijim de ea din toate puterile noastre și e vremea ca bărbații anume puși pentru luminarea celor legați de brazdă, pentru luminarea tuturor, să-și dea bine seamă de situația gravă în care ne aflăm. Să ne curățim și lămurim sufletul și inima de urâciunea egoismului și avariției și să ne ostenim cu toții a îndeplini cu cea mai mare sfințenie datoria față de școală și de dascăl. Să arătăm poporului toate binefacerile ce au răsărit și răsar din chiliile scunde ale așa ziselor școli românești, ca poporul să creadă în binefacerile școlii; căci prin credință să desvoltă dragoste, iar din dragoste simțămîntul de jertfire. Să ne primenim sufletele și viața de păcate, să ne întoarcem de pe drumul cel alunecos pe cărarea cea netedă și dreaptă, ca nu mâne poimâne să ne trezim în fața unei mișcări puternice, a unei deslănțuiri a poporului împotriva conducătorilor, a păturei de sus, căci tragic este când poporul este nevoit a-și face însuși dreptate. Și mai ales sunt de evitat mișcările de natura aceasta pe tărâmul școlar și bisericesc, unde ele sunt foarte dezastruoase pentru morală, pentru societatea întreagă.

Azi mâne Arhiereii noștri își vor întruni protopopii spre a se sfă-

tui cu dânsii asupra școlilor, dar mai ales spre a se înțelege ce școli să se susțină, cari se pot susține din puteri proprii? Acesta este un pas destul de bun; ar fi bine și să lăturăm însă dacă pe lângă protopopi ar lua parte la sfătuire și alți oameni cu carte, anume bărbați de școală, cari să toarne viață în debateri, ca nu cumva activitatea acestor adunări să se mărginească la simple date, la simple constatări.

Experiența singură nu poate aduce nici o mântuire, căci bărbatul care nu depășește marginile înguste ale experienței nu va fi nici când în stare să descopere adevărul și calea cea dreaptă. Acesta este un adevăr, care cere să fie ținut în seamă.

Dr. N. R. Făunaș.

Din România.

Desvălirea monumentului lui Lascar Catargiu.

Duminică la orele 10 dimineața s'a făcut în București desvălirea monumentului marelui bărbat de stat român Lascar Catargiu. Monumentul e ridicat la înălțimea bulevardului Colțea cu strada română.

La actul desvălirii s'a prezentat I. P. S. S. Metropolitul-Primat al României, însoțit de mai mulți Arhieri, ministrul-prezident Sturdza, ministrul de interne Ionel C. Brătianu, președintele senatului P. S. Aurelian, toți fruntașii partidului conservator și multă lume aleasă bucureșteană.

S'a oficiat întâiu în fața monumentului un scurt serviciu divin de către P. S. Sa Arhiepiscopul Nifon, vicarul Metropoliei din București, asistat de cler numeros. Răspunsurile au fost date de un cor bine instruit. După săvârșirea serviciului divin s'a tras pânza de pe monument și Arhiepiscopul a stropit monumentul cu apă sfințită. Imediat apoi s'au început vorbirile.

Primul care a rostit cuvântare a fost dl G. Gr. Cantacuzino, președintele comitetului pentru ridicarea monumentului.

Dsa reamintește calitățile lui Lascar Catargiu, ca bărbat de stat, bun și blând în raporturile sale intime, neindulgent și

FOIȘOARĂ.

Nepotul răsfățat.

Farsă, în 5 acte, de A. Kotzebue.

După o traducere a lui Ioan Șt. Șuluțu, prelucrată de T. V. Păcățian.

(Urmare.)

SCENA 3.

(Iancu, Doamna Anica.)

Doamna Anica: Nepoate! Tu iară ai făcut o ștrengărie?

Iancu: Numai una? Mai lasă-mă în pace cu infruntarea. Mi-ai spus destule la masă.

Doamna Anica: Bine omule, cum poți tu să protestezi pe amândoi unchii tăi?

Iancu: Bătutu-s'au, omorātu-s'a unul pe altul? Nu! Atunci ce rău le-am făcut?

Doamna Anica: Dar e frivolitate a spune, că tata a venit să-și petască fata!

Iancu: Ei, și a pețit-o? N'a pețit-o!

Doamna Anica: Când îți va veni ție mintea, băiete?

Iancu: Lasă-mă în pace mătușă. De ai ști d-ta ce schimbare s'a făcut în interiorul meu, acum înainte cu un sfert de ceas, ți-ar fi milă de mine. Zău așa.

Doamna Anica: Ar fi o minune, dacă ar fi să fie adevărat. Ție nu-ți mai cred însă nimica.

Iancu: Nu vezi cum tremur? Și nu vezi cât sunt de palid?

Doamna Anica: Ce ți s'a întâmplat?

Iancu: Uite ce! Ședeam așezat în scaunul mătușei, adevărat în scaunul unchiului și voiam să mă odihnesc puțin. Dar abia am adormit, când iată mi-se arată în vis o venerabilă bătrână, bunica noastră, despre care-mi povesteai d-ta într-o vreme, și a privit încruntată la mine, apoi m'a muștră, că de ce nu iau de soție pe verișoara Dora?

Doamna Anica: Vezi ticălosule? Chiar și morții vreau să iai pe Dora!

Iancu: Eu am început să fac glume cu bunica și să-mi bat joc de ea, dar atunci ea cu ton aspru mi-a spus următoarele: Iancule! La noapte să fi aici, în sala aceasta, la mezul nopții, și să-mi dai răspuns limpede, iai pe Dora? Dacă n'o iai, vai de tine! Și a dispărut, iar eu m'am deșteptat și tremur și acuma de frică. Învață-mă mătușă ce să fac?

Doamna Anica: (Aparte.) Să nu las ocaziunea nefericită. (Tare.) Eu cred, că va trebui să ascuți de glasul ei și la noapte să te prezenți înaintea ei. Iar dacă ea va insista ca să iai pe Dora, tu...

Iancu: Ii promit că o iau, și o rog să aranjeze pe mâine cununia noastră!

Doamna Anica: (Veselă.) Nu glumești?

Iancu: E de glumit cu spiritele celor morți?

Doamna Anica: (Aparte.) Așteaptă mișelule! Bunica sigur va fi aici la mezul nopții și te va băga în răcori!

Iancu: (Aparte.) Paremi-se că vulpoaica e pe cale de a intra în cursă!

Doamna Anica: Ei, dacă ai văzut pe bunica în vis, spune-mi cum eră?

Iancu: Figură înaltă, albă la față, cu păr cărunt, într-o haină lungă albă de călugăriță, cu mantauă neagră.

Doamna Anica: Văd că ai spus adevărul, pentru că tocmai așa mi-a fost descris-o și mie mama. Dar văd că e târziu. Mezul nopții numai e departe, și eu sunt fricoasă. N'ași rămânea în sală pentru lumea întreagă. Tu însă rămâi și fi curajos. Nu te teme de nimica. Eu mă duc să mă culc. Noapte bună! (Intră în odaia ei.)

Iancu: Am înțeles, iubită mătușă, am înțeles bine gândul tău. Dar te-ai sculat prea târziu, dacă crezi că mă vei întrece cu violența. Așteaptă numai, că mai avem noi de lucru împreună!

SCENA 4.

(Iancu și Dora.)

Dora: (Vine căscând, cu luminarea în mână.) Numai unchiul acesta urâcios ni-a mai lipsit la casă. Atâtea povești despre bravurile sale din război, încât te cuprinde somnul. Și tata îl ascultă cu răbdarea unui berbec. Ascultă-l, eu mă culc! (Vede pe Iancu.) Noapte bună ștrengariule. (Vrea să intre în odaia ei.)

Iancu: Trei cuvinte, dragă verișoară!

Dora: N'am vreme, că mi somn.

Iancu: Am ceva pe inimă și trebuie să-ți spun, acum, numai decât.

energic în actele publice. Lascar Catargiu a avut o lungă și roditoare carieră politică.

Oratorul reamintește rolul pe care Lascar Catargiu l-a avut în mișcarea dela 1848 și mai târziu, la 1848 actual de abnegație pe care l-a făcut, renunțând la scaunul de domn. Mai târziu după unire Lascar Catargiu a fost ales viceprezident al adunării, în care calitate a presidat ședința dela 2 Martie 1862, în urma căreia la eșirea din cameră a fost asasinat Barbu Catargiu.

La 1866, Lascar Catargiu face parte din locotenența domnească; el a presidat la toate actele istorice din acea epocă. A presidat alegerile constituante și a dat cetățenie mesagiului de deschidere al constituției. Ca prim-ministru el presidează ministerul domnitorului Carol I. Mai târziu fu ales prezident al camerei.

În 1871 Catargiu a fost însărcinat cu formarea cabinetului; în aceea situație gravă el restabili încrederea dintre țeară și suveranul său.

La 1891 Catargiu a format ministerul de concentrare conservatoare, retrăgându-se la 1895.

La 1896 Catargiu încununează cariera sa politică, acordând concursul său la rezolvarea crizei metropolitane. În 1899 acest om de stat desăvârșit a părăsit această lume.

Lascar Catargiu va rămânea o pildă a vechiului caracter românesc, — a fost un mare român care a luptat pentru întemeierea și propășirea patriei sale.

Incredințez dar monumentul dnului primar al capitalei.

Primarul capitalei București, domnul Vintilă I. Brătianu a răspuns cu următoarea cuvântare:

Domnule prezident!

Sunt fericit că am cinstea să primesc, ca primar al Bucureștilor, monumentul ce înalță azi. Pot astfel aduce, în numele capitalei primosul ei de recunoștință memoriei lui Lascar Catargiu, care dela unire încoace și-a desfășurat activitatea lui politică în orașul nostru.

Alții vor judeca mai bine ca mine partea de înfrățire pe care omul de stat a avut-o atât în renașterea României, cât și în mersul statului nostru; cred însă că mi este îngădui să apreciez unele din însușirile pe care le-a avut cel pe care-l sărbătorim azi, însușiri care i-au asigurat un loc de căpetenie în viața noastră publică în cei din urmă cincizeci de ani.

Această judecată poate fi cu atât mai nepărtinitoare, cu cât vorbind de L. Catargiu, aduc aici în bună parte cuvinte auzite de protivnicii săi politici, și, așa putea zice, spuse în mijlocul chiar al focului care anima lupta de altădată.

Aceste însușiri pe cari voesc să le reamintesc erau din acelea cari nu numai dădeau lui Lascar Catargiu drept la stima adversarilor lui, dar și cari impun pe conducători.

Adevăratele partide politice, adevărate cetățenii grupați pentru servirea intereselor generale, grupați după principiu sau după aspirații, au nevoie mai întâi de încrederea nelimitată în conducătorul lor. Desinteresarea și cinstea acestuia asigură originesc pe soldații ce-l urmează, că sunt conduși pe o cale ce se crede a binelui obștească. Aceste două însușiri dau cuvintelor și sfaturilor șefului prima autoritate

și nu cea mai puțin dispensabilă, autoritatea morală.

Statornicia în principii și o măsură dreaptă în aplicarea lor asigură pe soldați contra unei politici șovăitoare sau de aventuri. Adeseori Lascar Catargiu, om practic și cu bun simț, cunoscător al țării avu să tempereze unele măsuri excesive ale prietenilor săi politici.

Pe lângă aceste calități cari erau intrupate în șeful partidului conservator, el avea încă o alta, cel puțin tot atât de esențială pentru un conducător politic: un patriotism neîndoios. Dacă în zilele noastre este nevoie ca toate faptele unui om politic să fie însuflețite de acea iubire de neam, care înalță aspirațiile și îndărește energia, era și mai multă nevoie de această însuflețire în acele timpuri de lupte naționale.

(Va urma.)

Indatoririle preotului

față de școala confesională.

Lucrare citită în conferința preotească din tractul Mediașului, ținută la 16 Sept. 1907 în com. Biertan.

De Georgiu Iacob, preot.
(Fine).

4. Gradul de cultură al învățătorului.

Nu este de ajuns, ca învățătorul să și împlinească chemarea sa după cutare sau cutare regulă metodică, căci aceasta e o operație mecanică, ci el trebuie să fie adevărat învățător, tot ce propune să iasă din inima lui, căci numai așa va străbate în inima elevului și va avea durată. Ca să se ajungă acest rezultat se pretinde, ca învățătorul să nu aibă numai cunoștințe pedagogice, ci să aibă și cultură, și încă adevărata cultură a inimei, carea să fie manifestată în toate acțiunile lui, în și afară de școală. Aci indatoririle noastre întâmpină greutățile cele mai mari și aci facem des experiențe triste.

Datori suntem să fim cu mare precauție la alegerile de învățător, cu atât mai vartos că aparențele des înșală. De multe ori cine promite mult, isprăvește puțin.

Dupăce postul e ocupat, să stăruim într'acolo, în mod fin și precalculat, ca lucrul principal al învățătorului să fie, ca instrucția întreagă, ce de elevilor, să fie pusă pe bază religioasă-morală, ca toate obiectele de învățământ să mănecă din această bază și să se ferească de mehanismul așa des practicat, degenerat adesea până la formală dresură, căci așa instruind va și educa, și așa apoi va primi și biserica și statul membrii luminați și folositori.

Să folosim toate mijloacele cinstite de a evita dintre noi și învățători raporturile încordate, așa de des ivite, precum și raporturile încordate dintre învățători și părinții copiilor, ca cele mai mari rele puse în calea promovării educației și instrucției.

Pentru sanarea acestui rău, precum și a altora încă, îmi permit mai la vale a veni și cu o propunere.

5. Facultățile psihice și fizice ale copiilor.

Datorințele noastre aici se încep chiar înainte de legarea căsătoriilor între tinerii nostri. Să stăruim, ca căsătoriile încheiate între tinerii nostri să fie cât se poate scutite de căsătorii încheiate între tineri consângeni, căci aceste căsătorii produc mulți creteni și idioți. Celor căsătorii, să arătăm cât de mult contribuie atât la dezvoltarea trupului cât și a sufletului copi-

lului, liniștea sufletească a părinților, adevărata dragoste între ei, ferirea lor de băuturi alcoolice și de tot felul de excese.

Să le dovedim prin exemple, cât de mare lipsă este aș-i hrăni bine copii, a-i ține în curățenie, a-i îmbrăca bine și a nu-i pune la lucruri, cari trec peste puterile lor. Ajungând copiii la etatea de a fi dați la școală să le lase timp de ajuns spre a-și face ocupațiunile școlare. Ca să știm, cari părinți nu împlinească aceste indatoriri suntem datori, cu ocaziunea inspecției școlii să eruăm, iar în mod fin, cari copii nu-și fac ocupațiunile școlare din cauza părinților și apoi să stăruim pentru delăturarea răului.

6. Ocupațiunile părinților.

Poporul nostru ocupându-se aproape exclusiv cu agricultura, părinții pot bine folosi și pe copiii lor la această ocupație și astfel nu numai că nu lasă timp de ajuns acestora spre a se ocupa și acasă cu cartea, dar prea des îi rețin și dela școală. Lângă aceasta se adaugă și răul că în ignoranța lor unii părinți merg așa de departe, încât numesc unele cunoștințe câștigate în școală lucruri fără nici un folos și prostii, prin ce apoi și puțină plăcere, ce ar avea copilul către școală, pierde.

Aci ni se impune datorința a dovedi părinților, că azi și plugăritul fără cunoștință de carte nu mai merge, și deci să dea copiilor timp de ajuns spre ași putea face ocupațiunile de școală, și să-i trimită la școală, nu de frica pedepselor, ci din dragoste către aceasta, să le arătăm cât folos aduc omului cunoștințele acele, față de cari și acum parte mare din poporul nostru este cam străin, cum e istoria naturală, fizica, geografia, grădinaritul, lucrul de mână, căci mare parte din poporul nostru pe unele le ține fără folos, pe unele pretinde a le ști mult mai bine ca însuși învățătorul.

7. Starea materială.

Deși starea materială a multora din poporul nostru s'a ameliorat în timpul din urmă prin emigrările cele multe la America, să nu credem că această ameliorare va fi de durată și că ea privește masa întreagă a poporului, ba ce e mai mult această avere nu numai e trecătoare, ci și păgubitoare întru cât se consumă prea repede puterea de viață a acestor oameni primitivi aruncați așa fără veste în valurile lumii mari. Aci cutez a risca afirmațiunea, că pe poporul nostru viața lui patriarhală l-a făcut atât de răbduriu și la conservat întreg între atâtea calamități ce a avut a îndura veacuri de-a rândul.

Cu toate emigrările, masa poporului tot săracă va rămânea, până atunci, până când nu-și va afla poporul întreg isvorul de venite spre a-și ușura traiul în patria sa.

Sărăcia, se zice, nu permite la mulți părinți a-și trimite copiii la școală, din lipsa de îmbrăcăminte, sau dacă-i și trimit nu le pot procura recuisitele necesare.

Aci avem datorința a arăta, că nu este săracie, decât foarte rar — care nu ar permite părinților să și îmbrace copilul și să-l provadă cu cărțile de lipsă cari sunt foarte ieftine și apoi să îngrijim să avem și fonduri, din cari pe copii de tot săraci să-i provedem cu cele de lipsă, ba ne este dată și posibilitatea — numai să uzăm de ea — ca în budgetul comunei

politice an de an să suscepem o rubrică cu o sumă oarecare spre acest scop.

Nu încapă în cadrul unui scurt elaborat a arăta tot ce trebuie să facem pentru înaintarea mai vădită pe terenul școlar, nici nu este în stare o singură conferință a scoate la iveală toate indatoririle noastre pentru delăturarea cauzelor împedecătoare în chestiunea ce ne preocupă și așa precum am anunțat mai sus îmi permit a face propunerea, ca preoții, ca directori școlari să participe la conferințele învățătorești, aci se va deschide teren mai larg pentru desbaterea și a acestui obiect pururea actual și astfel lucrând și în calea aceasta mână în mână cu învățătorii vom aduce servicii neperitoare școlii și prin ea poporului nostru.

Să jertfim pentru biserica și școala noastră, căci numai așa vom fi în stare a susținea aceste instituțiuni sfinte mai ales biserica, care e și susținătoare școlii și a fost, este și va rămânea unica fortăreață ce ne-a apărut de atâtea nevoi. Dacă antecesorii nostri înarmați cu armele evlaviei au fost în stare a susținea biserica și prin ea neamul nostru, cu atât mai în stare vom fi noi cari suntem înarmați și cu armele științei, a o susținea dimpreună cu ficia ei, școala, numai să voim.

NOUȚĂȚI.

Cântecul poporal român în Bucovina. În Bucovina există cu aprobarea ministrului i. r. de culte și instrucțiune publică un comitet pentru colectarea cântecelor și melodiilor populare române din țeară. În fruntea acestui comitet se află profesorul de limbile romanice dela universitatea din Cernăuți dl Dr. Friedwagner. Din comitet fac parte cei mai buni cunoscători de muzică și mai buni strângători de poezii populare din țeară. Raportul prezentat de secretarul comitetului arată deja până acum un îmbucurător început pe acest teren.

Scăpat din temniță. Domnul Dr. Corneliu Iurca, fost redactor la „Drapelul” și-a împlinit osânda de 8 luni, ce i-o-a dictat pentru articolii „De mortuis”, publicat în Septembrie 1904 în „Drapelul”, și s'a întors sănătos dela Sighedin, la Lugoj. Inteligența din Lugoj i-a făcut o primire frumoasă.

Hymen. Dl Ioan Băluca, notar comunal și dșoara Anuța Ilie Iosof, ambii din Galeș își vor celebra cununia în 4/17 Noemvrie a. c. la orele 2 în biserica gr. or. din loc.

Un dar frumos. Excelența Sa înalt Preasfințitul Domn Arhiepiscop și Metropolitan al Blajului Dr. Victor Mihail și-a dăruit mesei studenților academici din Cluj 500 cor. Pentru acest dar frumos rectorul mesei academice Dr. Iuliu Florian, a adresat înaltpreasfințitului o scrisoare frumoasă de mulțumită.

Liturgia glagolitică oprită. Ne este cunoscută lupta Slavilor de sud pentru păstrarea limbei glagolitice ca limbă liturgică în bisericile lor și recercarea lor la scaunul papal pentru a le împlini dorința. Aflăm acum din ziare că papa a

Dora: Sigur iarăși vre-o ștrengărie.

Iancu: La care însă trebuie să-mi dai mână de ajutor.

Dora: Ba să mă ferească Dumnezeu.

Iancu: Și totuși îmi vei ajuta. Ști doară că trebuie să te ău de soție.

Dora: Trebuie? Nu ești tocmai galant, vere!

Iancu: Nu numai trebuie, dar și voesc!

Dora: Așa dă! Și de când ai pus acest nobil gând?

Iancu: Eu de mult tot vreau, dar cu modul de executare a mătusei n'am fost învoit. Mie nu-mi place să pețesc o fată îmbrăcată în haine elegante, să cersesc învoirea părinților, să mă logodesc cu ea în prezența întregii familii, și în urmă să duc la casa mea o mireasă sfioasă, care între lacrimi și suspinuri își ia rămas bun dela casa părintească. O astfel de căsătorie nu e după gustul meu. Și nici nu mai este modernă.

Dora: Și cum ți-ai dori d-ta căsătoria?

Iancu: Cum se face între cei mari! Răpești mireasa, și te cununi cu ea în secret. Nuți trebuiesc martori nedoriți, nici haine scumpe neplătite. Pe scurt, te învoești așa?

Dora: Ești nebun? De ce pe ascuns, când lucrul să poate face și pe față, cu învoirea părinților?

Iancu: Chiar asta e ce nu-mi convine! Eu, Iancu sburdalnicul, nu mă pot însură ca un moșneag bătrân. Atunci mai bine nu mă însor.

Dora: Curioasă fire de om! Și cum vrei d-ta să execuți planul?

Iancu: Planul meu e foarte simplu și foarte ușor de executat. Trăsura ne așteaptă la ușa grădinii. D-ta la mezul nopții eși din odaia d-tale, eu te aștept aici, te conduc la trăsura și plecăm în întunerecul nopții. Dimineată unde vom ajunge ne vom cununa, și apoi venim îndărăt și rădem de zăpăceala celor de acasă.

Dora: La așa ceva nu mă pot învol.

Iancu: Atunci nu va fi nimica din căsătoria noastră.

Dora: Crezi că eu alerg după ea?

Iancu: Așa credeam, că un băiat sprinten, cu avere de jumătate milion, nu e tocmai de lăpădat.

Dora: Dacă n'ai face atâtea ștrengării!

Iancu: Fi sigură, că sub conducerea d-tale am să mă fac cea mai blândă creatură a providenței divine. Îți jur!

Dora: Dacă e așa, mă voi mai gândi. Acum noapte bună!

Iancu: Nu te mai gândi, că atunci se strică planul. Acum trebuie să te declari. E aproape de mezul nopții și trăsura așteaptă la ușa grădinii. Gândește-te la plăcerile unei călătorii întreprinse în mijlocul nopții, când dorm oamenii, doarme natura, și la faptul, că peste câteva ceasuri suntem bărbat și muere, și rădem în pumni de toată lumea.

Dora: Și trăsura serios ne așteaptă la ușa grădinei?

Iancu: Din fereastra d-tale poți să o vezi.

Dora: (Aparte) Negreșit, că așa mai curând ajung la țântă.

Iancu: (Aparte) Pește se apropie de undiță!

Dora: Mă tem numai de un lucru; să nu ne vadă cumva cineva!

Iancu: M'am îngrijit ca aceasta să nu se poată întâmpla. Ori ți frică de stafii?

Dora: Cine crede în ele!

Iancu: Cu atât mai bine. D-ta vei ști, ca și mine, că în sala aceasta apare la mezul nopții o fantomă, o bunică.

Dora: Poveste. Eu nu cred!

Iancu: (continuă) Îmbrăcată în haine de călugăriță.

Dora: Minciună!

Iancu: Se poate, dar credința aceasta a celor din casă e chiar potrivită și favorabilă pentru planul nostru. De aceea cum sună ciasornicul de mezul nopții, puneți un vâl alb pe obraz și treci prin sală fără frică, treci apoi prin grădină, unde nu te va vedea nime. Eu te aștept în grădină lângă statua cea mare.

Dora: Bine. Mă învoesc, sub condiția, ca în viitor toate să le faci conform voinței mele.

Iancu: Se poate altcum? Așa va fi.

Dora: În curând e mezul nopții, mă îmbrac deci și viu. Așteaptă-mă! (Iasă).

Iancu: Comedia se începe. Vom vedea cum se va sfârși. Dar unde să mă ascund, ca să le pot vedea toate? Aici în sală ar fi mai bine, dar mă tem că mă vor vedea. Pare că se aud pași, vine cineva. Iute deci la adăpost. (Se ascunde sub masă).

(Va urma.)

interzis întrebuințarea limbei glagolitice ca limbă liturgică în bisericile rom. cath. din Dalmatia, pe motivul, că bisericile acestea nu au drept istoric cu privire la limba glagolitică, ca limbă liturgică.

Alegere de preot. În parohia Crăciunești, tractul Zărandului, s'a făcut Duminecă în 28 Octomvrie v. alegerea de preot și a fost ales tânărul de bună speranță *Sebastean Rusan*, cleric absolut, cu unanimitate voturilor (65). Alegerea a fost condusă de domnul *Vasiliu Damian*, protopresbiter tractual.

Bilete de intrare pentru reprezentarea d-lui Bărsan se capătă în băcănia d-lui Victor Onițiu (strada Măcelarilor), iar Duminecă în „Casa Națională” și seara la casa.

Sfințirea bisericii gr. catolice din Gherla se face în 24 Noemvrie n. cu solemnitate mare. Va fi și petrecere cu joc, pentru inteligenți și petrecere populară. Ambele se încep seara la orele 7 și jumătate.

Sedință literară. Societatea de lectură „Ioan Popazu”, a studenților dela institutul teologic și pedagogic din Caransebeș, aranjază Luni în 25 Noemvrie c. n. 1907 în sala hotelului Lichneckert Sedință literară-muzicală în favorul gimnaziului român din Brad. Suprasolviurile se primesc cu mulțumită și se vor cvita pe calea publicității. Inceputul la 8 oare seara.

În loc de urs a puscat un om. O mare nenorocire se anunță din Rodna-veche. În zilele trecute ajutorul de pădurar George Toader din Rodna-veche venea din pădure pe înserate către casă. La marginea pădurii văzu o ființă neagră mișcându-se. Neputând distinge că e, a crezut că e vre-un urs, pentru că adeseori a dat față cu urși în părțile acestea — a ridicat deci pușca și a tras în el. Când s'a apropiat să-și cerceteze jertfa a văzut spre groaza lui că a împuscat într'un om. Nefericitul care murise imediat era un lucrător de fabrică numit Longaver István care poposisse după munca sa la marginea pădurii. Toader s'a anunțat singur gen-darmeriei.

Expoziția de copii din Ilimbav. Tablourile și fotografiile luate la expoziția de copii din Ilimbav prin fotografai W. Auerlich sunt de toată frumuseța. Servind ele ca o plăcută aducere aminte pentru toți participanții la acea expoziție pe deoparte, iar de alta fiind de importanță culturală etnică, ele pot lua loc între decorațiile oricărei case de ale noastre. Doriții de a avea asemenea tablouri să se adreseze la secretariatul Reuniunii române agricole în Sibiu.

Adunarea generală a Reuniunii române de muzică din Sibiu, neputându-se ținea Marți în 23 Oct. st. v. a. c., se convoacă pe calea aceasta pe *Jos*, în 8 Noemvrie v. la orele 6 seara, în Casa națională. P. T. membrii sunt rugați a participa în număr cât se poate de complet. *Comitetul.*

Moartea unui fost ministru. Din Neapole se anunță, că fostul ministru italian de lucrări publice Emanuel Giamturco, a cărui demisiune a fost primită acum câteva zile, a încetat din viață în 28 Octomvrie.

Cutremur de pământ. O nouă catastrofă datorită cutremurului de pământ se semnalează în jurul orașului Karatag. Toate orașele din jurul Karatagului au fost distruse în urma cutremurului, sunt mii de morți.

Congrua preoților gr. catolici. „Unirea” scrie, că a sosit la Veneratul Ordinariat din Blaj lista celor împărțișiți din ajutorul de stat pe a. c. Suma ce se împarte e de 233.111 cor. cu ceva mai mare ca în trecut.

Prăbușirea unei case. În Oradia-mare s'a prăbușit zilele trecute o casă din nou zidită, pusă deja sub coperiș îngropând sub ea 15 oameni. Vina o poartă inginerul.

Oase de mamuth. În comuna Lé-beny, comitatul Moson, s'au aflat cu ocazia unei unor săpături oase de mamuth. Geologul dr. Papp Károly le-a depus în muzeul de stat din Budapesta.

Deschiderea cimiterului central al orașului Sibiu. Atragem atențiunea publicului asupra inseratului de pag. 4, în care se face cunoscut în mod oficial că în 28 l. c. n. se va începe cu vinde-

rea mormintelor în cimiterul cel nou. În statutele cimiterului sunt normate următoarele taxe: Pentru o criptă 500 cor., pentru o jumătate criptă 300 cor., pentru un colț de criptă 300 cor., pentru gropi de clasă I. 60 cor., pentru gropi de clasă II. 30 cor., pentru cele de clasă III. 20 cor. pentru timp nederminat și 10 cor. pe 15 ani. Gropi pentru copii (pentru 15 ani) 5 cor. Gropi în partea israelită 10 cor. Taxe de înmormântare sunt a se plăti: pentru cripte 100 coroane, pentru gropi de clasă I. 30 cor., de clasă II. 20 cor., de clasă III. 10 cor., în partea israelită 5 cor., pentru copii se plătesc criptele cu 60 cor., iar pentru gropi jumătate din taxele cari se plătesc pentru oameni în vârstă. Taxele pentru cripte și gropi se pot plăti în decurs de 5 ani, în 5 rate egale fără interese, dar la casă în decursul acestui timp se folosește mormântul e a se plăti taxa întreagă la moment. Informațiuni detaliate se dau la magistratul orașenesc (Referent Dr. Wilhelm Goritz), unde se pot căpăta și statutele cimiterului cu prețul de 40 fileri.

Vatra norocului. Caprițiile multiple ale norocului mult dorit și câștigat sunt neprețuibile. În zadar alergăm după el, dacă nu voește să ni-se apropie, pe când altădată de sine așa zicând consecvent ne face părtași îndurării sale. Cea mai bună dovadă despre aceasta e loteria de clasă. Dacă spre ex. privim rezultatele de câștig ale băncii din Budapesta, Gaedicke, atunci putem observa din cursul loteriei de față precum și a celei trecute, că în adevăr această bancă e vatra constantă a norocului, aproape zilnic cade un câștig principal pe banca Gaedicke, ai cărei clienți au câștigat în cursul loteriei trecute, între altele, câștiguri principale de 400.000, 70.000, 60.000, de 3 ori câte 30.000 și 20.000, în cursul celei din urmă însă 90.000, 50.000, 25.000, de 4 ori câte 15.000 și de 3 ori câte 10.000 coroane. Această împrejurare, precum și punctuozitatea și iuțala cu care se solvesc câștigurile la această bancă, explică mulțimea clienților, pe cari zilnic îi câștigă această bancă ajunsă proverbială ca vatră a norocului.

PARTEA LITERARĂ.

Despre muncă.

După John Ruskin.
(Urmare).

„Un rus bogat cu o înfățișare pompoasă găsește în contul său notate 2 cirașe cu 15 fl. Le plătește și observă în treacăt, că cirașele trebuie să fie foarte rari? „Nu, domnule meu”, răspunde chelnărul, „ci oameni, cari pot plăti astfel de sume, sunt rari”.

Și în poșta de dimineața din acea zi am cetit: „Eri dimineața la 8 oare trecu o femeie pe lângă locul de gunoi a casei de săraci, care nu de mult a fost zidită și văzu acolo sezând un om în poziție plecată. Ea chemă un vardist și-i zise că așa crede, că omul acela trebuie să fie mort. Și într'adevăr era mort. Sărmanul om murise deja de mult, l-a răpus foamea și răceala, și ploaia l-a udat până la piele. Era un adunător de zdrențe și căzuse până la cea din urmă treaptă a proletarismului. Vardiștii l-au alungat adesea seara și dimineața din curte și-l mânau acasă, dar nici unul nu știa unde-i casa lui, și atunci s'a așezat pe grămada aceasta de gunoier și și-a expiat viața aici. În buzunarul său s'au găsit niște oase și 10 fileri. Era cam de 50 de ani. Nu s'a putut afla detalii despre soarta lui”.

În altă gazetă stătea sub titlul „Raportele poliției” următoarele: „Doi copii au fost acuzați de furt, pentru că adeseori au luat din lăturile puse pe seama vitelor rămășițe de carne și le ciuguleau de pe oase”.

De aici se poate deduce, că Lazarul creștinismului a decăzut cu mult mai tare ca cel al iudaismului. Lazarul iudaic a cerut fărmiturile de pâine ce cădeau dela masa bogatului; Lazarul timpului nostru însă trebuie să fie bun bucurios, dacă i-se permite să împartă mâncarea sa cu a vitelor.

Deosebirea între posesori și cei lipsiți de posesiune e până la o deosebită margine legală și nec sară. Îndată ce însă se trece peste acest hotar înseamnă o disconsiderare a ordinii divine și servește societății omenști spre depravare.

Presupunerea legală la punerea bazei oricărei posesiuni e aceea, că lucrătorului să i-se plătească prețul întreg pentru lucrul său; dacă n'are poftă, ca să-și cheltuiască deja astăzi banii, atunci să i-se dea libertatea, ca să și-i păstreze. În felul acesta își va îndeplini omul sârguincios lucrul său zilnic și pe lângă aceasta făcând și oareșicari economizări, astfel că va putea pune la o parte o sumuliță de bani, peste care el e stăpân absolut. Leneșul, care nu voește să lucreze, și ușuraticul, care nu-și cruță nimic, va deveni în același timp îndoit de sărac. Lipsit de posesiune și de putere morală, va lăcomi în mod impulsiv la banii, cari și i-au cruțat lucrătorii harnici. Și dacă i-ar și succeda trândavului să răpească bunul câștigat pe drept al confratelui său harnic și cruțător, atunci n'ar mai avea înțeles ca acesta să mai cruțe, și nici n'ar mai fi răsplătit pentru purtarea bună. Întreaga societate omenească și-ar pierde în chipul acesta echilibrul său, ar trăi numai conform unor sisteme de răpire. Deci e de cel mai mare interes pentru aceasta, ca conștiința unui popor să fie trează, în momentul când e vorba de aplicarea legii privitoare la dreptul de posesiune. Cine a muncit să se și bucure de fructele muncii sale.

Această lege e adevărata bază a diferenței între cel ce posedă și cel lipsit. Există însă și o bază falsă a diferenței, exprimată în propozițiunea: Forța celui mai tare, adică forța capitalului, care se exercită asupra lucrătorului diligent pentru a-l răpi de favorul său. În totdeauna vor exista oameni, cari își pun de scop al vieții lor îngrămădirea de bani. Se înțelege că această clasă de oameni e mai mult sau mai puțin incultă, de o inteligență defectuoasă și lăse. Un om adevărat cult, inteligent, brav nu-și va face nicicând de obiect principal al cugetărilor sale banul, tot așa de puțin precum i va fi posibil corporalmente să cugete numai și numai la mâncare. Oamenii sănătoși își consumă mâncările, dar nu le privesc de unicul scop al vieții. Tot astfel e și cu câștigarea de bani. A umbla cu cruțare cu banii săi e lucru cuminte; dar obiectul principal al vieții e desigur altceva mai bun decât banul. Un soldat bun spre ex. n'are altă dorință decât de a lupta vitejește. Se bucură de leaful lui și cu tot dreptul; e nemulțumit, când acea-i se deține, ceea ce nimeni nu-i va lua în nume de rău, dar scopul vieții lui este, ca să ajute la câștigarea luptei, sau dacă nu i-se dă o astfel de ocaziune, să-și îndeplinească cu sfințenie datorința de soldat și cugetul să nu-i fie la căpătuială.

Aceasta se cere și dela preoți precum și dela învățători. Desigur că ei sunt siliți să trăiască din leaful lor și să-și îngrijească de familie; dar conținutul principal al vieții lor nu e căpătuiala proprie ci exercitarea oficiului lor de păstori sufletești și crescători ai poporului. Și medicii sunt constrânși în cele mai multe cazuri să trăiască din venitele oficiului lor; dar dacă sunt oameni nobili, atunci nu formează aceste venituri obiectul principal al vieții lor, ci năzuința nobilă, de a fi spre ajutor multimei suferinde și desigur e pentru ei o mare bucurie, când pot să-i susțină unui bolnav viața, fără a fi plătit pentru aceasta, decât atunci, când pentru ostenele lor sunt răsplătiți în mod imbelșugat iar bolnavul se prăpădește. Și aceasta se poate zice despre toți oamenii vrednici, cari au o concepțiune serioasă a chemării lor. Înainte de toate le este în vedere munca și mai pe urmă leaful. Nu ca și când leaful le-ar fi ceva de prisos; ci să nu le fie scopul principal. Am zis deja că în fiecare țară există o mare mulțime de oameni lipsiți de creștere, nesolizi și mai mult sau mai puțin naivi, la cari desigur rolul principal îl joacă banul; și numai al doilea munca, cum e tocmai întors la ei bravi, la cari în primul rând e lucrul și apoi leaful. Și această deosebire e foarte expresivă. Arată valoarea internă a omului, și e deosebirea între spiritul viu și între cel dormitant, între cer și iad. Nu poți slugi la doi domni, ci sau unuia sau altuia. Cui e dragă munca, acela se supune ei și prin aceasta lui Dumnezeu, care

a înzestrat pe om cu acest dar binecuvântat. Căruia e însă leaful lucru de căpetenie, acela e slugă mamonei și servește diavolului a. d. el ajunge a fi pradă aplicărilor sale rele și patimilor. E o mare deosebire, că servim noi aceluia care e regele regilor, și a cărui serviciu înseamnă perfectă eliberare a fiilor lui Dumnezeu sau principelui lumii acesteia, a cărui serviciu e sclăvia ticăloasă.

(Va urma).

Cărți și reviste.

Biserica ortodoxă română. Nr. 7 cuprinde: O mică introducere în capitulele Diaconului Agapet. Ciprian. Agricultură la Evrei. Virtutele cardinale. Preoții rurali și răscoalele țărănești. Catagrafia Bisericii Bucureștene. Chrisostom ca învățător al adevărilor Bisericii. Respectul și fanatismul Iudeilor pentru Sf. Scriptură. O sărbătoare bisericească. Evangelia sau viața și învățătura Domnului nostru Iisus Cristos.

Anuarul X. al societății pentru fond de teatru român pe anul 1905—1906. Partea literară cuprinde: Discursul președintelui Iosif Vulcan, ținut la deschiderea adunării din Lipova. Modernul în artă, conferință de dl Valeriu Braniște, cetită la adunarea dela Lipova. Dări de seamă asupra pieselor de teatru prezentate spre premiare. Mișcarea teatrală la noi în anul 1906, de Dr. Iosif Blaga. Partea administrativă. Decurgerea adunării generale dela Lipova. Rapoartele comitetului, procesele verbale, discursurile festive, vocea presei asupra adunării generale dela Lipova. Conspectul membrilor societății. Adaus: Consemnarea alfabetică a localităților unde s'a arangiat reprezentațiuni teatrale în anul 1906.

Putere nouă

aduce Emulsiunea lui SCOTT, când toate celelalte mijloace rămân fără efect. Este periculos a experimenta cu mijloace dubioase, când sănătatea este în joc și este vorba de

stadiuri de slăbiciune



Veritabil numai cu această marcă — Pescarul — ca semn de garanție al experimentelor lui SCOTT.

precum le găsim la reconvalențenți, sau în urma lipsei de sânge, boalelor de plumă sau escedărei în lucru. Cine e cuminte, acela folosește fără întârziere acel mijloc, care în nenumărate cazuri de slăbiciuni de orice fel, fără excepție, s'a dovedit de efectuos și sigur și acest mijloc se numește Emulsiunea lui SCOTT. 5 (276) 2—5

Prețul unei sticle originale C. 250. De cumpărat în toate farmaciile.

Teatru.

Sâmbătă: *Die arme Heinrich*, dramă. Duminecă d. a.: *Staatsanwalt Alexander*, dramă. Sara: *Farinelli*, operetă.

„CRIȘANA”
societate de economii și credit în Brad publică

Concurs

pentru ocuparea unui post de practicant, datat cu un salariu anual de 840 cor.

Reflecții au să documenteze, că au absolvat cu maturitate o școală comercială și că posed pe deplin limbile română și maghiară și eventual și cea germană.

Cei cu praxă de bancă vor fi preferiți.

Petițiunile sunt a se înainta până în 20 l. c. subsemnatei direcțiuni, iar postul e a se ocupa cu 1 Decemvrie a. c.

După serviciul provizor și ne-excepțional de un an, va fi denu-mit funcționar definitiv cu salariu anual de 1100 cor., 200 cor. bani de cvartir și tantiema statutară.

Brad, 7 Noemvrie 1907.

Nr. [318] 2—3

Diracțiunea.

Se caută

o calfă de morar

de încredere ca morar pentru moara de apă.

Adresa:
(327) 1-8 **Moara din Turnișor.**

Nr. 13020/1907.

[328] 1-2

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință din partea Magistratului, că în urma hotărârii din 24 Oct. n. a reprezentanței orașenești, se va deschide cu 1 Decembrie a. c. cimiterul central orașenesc și statutele referitoare la înființarea și administrarea cimiterului central intră în valoare de drept.

Taxele pentru morminte precum și dispozițiunile pentru înmormântare cad până la o altă dispunere, în competența magistratului orașenesc (Strada măcelarilor Nr. 2. Referent Dr. Wilhelm Goritz.)

Sibiu, în 12 Novembre 1907.

Magistratul.

Nr. 632/1907.

[325] 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de al treilea paroh, în parohia de clasa primă din Avrig protopresbiteratul gr.-or. al Avrigului pe baza rezoluției Preavenerabilului Consistor arhidiececan ddto 14 August a. c. Nr. 7517 B. prin aceasta se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala D. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și subțearnă cererile concursuale în

struite conform normelor în vigoare (§ 17 din regulamentul pentru parohii din 1906) la oficiul protopresbiterat gr.-or. al Avrigului (poșta Avrig, Felek, Szebenvármegye) până la termenul susindicat, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la sfânta biserică spre a cânta eventual a celebra și cuvânta.

Avrig. 10 Octomvrie, 1907.

Pentru comitetul parohial gr. or.

Ioan Răduțiu

prezident.

Ioan Nicolae

notar.

La ordinul consistorial Nr. 7517 B.

Ioan Căndea

protopop.

Nr. 434/1907 ppresb.

[326] 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela școala populară profesională gr. or. română din parohia Gârbou prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima lui aparițiune în ziarul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: salar anual de 600 cor., din cari 200 cor. din repartitie de pe popor și 400 cor. din ajutor de stat, acordat deja, — cuartir în edificiul școlii și lemne pentru foc.

Concurenții au a-și așterne cererile concursuale, instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis, indicat mai sus, și a se prezenta într-o Duminecă ori sărbătoare în aceea parohie la biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti.

Alesul este îndatorat a instrua elevii și în cântările bisericesti și a cânta cu ei la sf. liturgie.

Deș, 31 Octomvrie, 1907.

Oficiul protopresbiterat al tractului gr.-or. Deș, în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann

protopresbiter.

Nr. 701/1907 prot.

[321] 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățător la școala din Feleag, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: salar anual 600 cor. și anume: 300 cor. dela popor prin repartitie și 400 cor. întregire dela stat, cuartir în edifi-

ciul școlii, doi stângini de lemne și folosința unei grădini.

Reflecții vor avea a se prezenta înainte de alegere în biserică spre a fi cunoscuți poporului. Cel ales va avea să țină școala de repetiție a conduce elevii în fiecare Duminecă și sărbătoare la sf. biserică și a cânta cu ei la sf. liturgie.

Petenții au să aștearnă în termenul deschis cererile instruite conform normelor în vigoare subscrisului oficiu protopresbiterat.

Sighișoara, 30 Octomvrie 1907.

Oficiul protopresbiterat gr. orient. al tractului Sighișoara, în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan

protopresbiter.

Pályázati hirdetmény.

800/1907. főisp. sz. Szebenvármegye törvényhatóságánál szervezett és 1907. évi december hó 18-án tartandó általános tisztújító közgyűlésen választás által betöltendő, és pedig:

egy alispáni,

egy főjegyzői,

egy főügyészi,

egy I. oszt. aljegyzői,

két II. oszt. aljegyzői,

egy III. oszt. aljegyzői,

a nagyszombeni, nagydíszódi, ujezházi, szelistei, szerdahelyi és szászsebesi járási főszolgabírói,

három I. oszt. szolgabírói,

egy árvaszéki elnöki és

három árvaszéki ülnöki állásra, a vármegyei ügyviteli szabályzat 2. § a alapján pályázatot hirdetek; a pályázati hirdetményben megjelölt állások betöltésével esetleg megüresedő állásokra is lehet pályázni; az állással járó illetményeket az 1904. évi X. t.-cz. állapítja meg.

Felhívom pályázni óhajtókat, hogy a pályázati kérvényeiket az ügyviteli szabályzat 7. § a értelmében a főispánhoz czimezve, Szebenvármegye alispánjához legkésőbb folyó évi december hó 8-ig adják be: a személyes jelenkezés esetén abbéli bejelentéseiket ugyancsak a jelzett időig tegyék be.

A pályázati kérvényhez, akik Szebenvármegye szolgálatában nem állanak, az 1883. évi I. t.-cz-ben előirt képesítettségüket igazoló okmányait is esatolni kötelesek.

Nagyszomben, 1907. évi november hó 4-én.

[320] 1-1

Thalman s. k.,

főispán és szászispán.

Nr. 665/1907 prot.

[324] 1-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a, din Holbav, protopresbiteratul Bran, se scrie concurs în senzul rezoluției prealalte din 28 August a. c. Nr. 9080 Bis. în termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate la coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post de paroh să-și aștearnă cererile la subsemnatul oficiu protopresbiterat în Zărnești având a se prezenta în biserică spre a cânta, respective a oficia și cuvânta.

Zărnești, 26 Octomvrie 1907.

Oficiul protopresbiterat rom. gr. or. al Branului în conțelegere cu comitetul parohial.

Ion Dan

adm. ppesc.

Nr. 574 pr. 1907

[317] 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului de al 5-lea învățătoriu dela școala populară confesională gr.-or. română din Avrig, protopresbiteratul Avrigului, se scrie prin aceasta concurs cu termen de 15 zile, adică până în 16/29 Noemvrie 1907.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt salariul anual de 600 coroane, cuartir și lemnele necesari pentru foc.

Doritorii de a ocupa acest post să-și subțearnă cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopresb. gr.-or. în Avrig, Felek, Szebenvármegye până la 16/29 Noemvrie 1907 având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la sfânta biserică, spre a face cunoștință cu poporul și referințele locali.

Preferiți vor fi, cari vor fi în stare a formă și conduce un cor în biserică.

Avrig, 8 Noemvrie n. 1907.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. al Avrigului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Căndea

protopop.

Joacă acolo unde e norocul mai mare.**La banca GAEDICKE**

s'au plătit cele mai multe câștiguri și anume:

Premiul cel mai mare de 600,000 Coroane cu Nr. 62551**de 4-ori câștigurile de câte 400,000 Coroane cu Nr. 11119****400,000 Cor. cu Nr. 19406, 400,000 Cor. cu Nr. 28916, 400,000 Cor. cu Nr. 33464,****mai departe 100,000, 90,000, 80,000, 70,000 Cor. de 5-ori 60,000, 50,000, 40,000, 30,000.****Tragerea clasei I a Loteriei de clase XXI începe la 21 și 23 Noemvrie 1907.****Câștigurile principale sunt 1 milion, 600,000, 400,000, 200,000, 2-ori 100,000, 2-ori 90.000, 2-ori 80.000, 2-ori 70.000, 2-ori 60.000 Coroane etc. etc.****Prețul losurilor:**

Intreg

12.—

Jumătate

6.—

Pătrar

3.—

Optime

1.50 Coroane.**BANCA GAEDICKE,**

Comandele rog a le efepți cu rentoarcerea poștei.

Budapesta, Kossuth Lajos utca 11 sz.

(314) 3-4